

**Directiva 2005/71/CE a Consiliului
din 12 octombrie 2005**

**privind o procedură specială de admitie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei
activități de cercetare științifică**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 alineatul (3) litera (a) și alineatul (4),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,

întrucât:

(1) În vederea consolidării și structurării politicii europene în domeniul cercetării, în ianuarie 2000 Comisia a considerat necesar să creeze Spațiul European de Cercetare ca axă centrală a viitoarei acțiuni comunitare în acest domeniu.

(2) Aprobând crearea Spațiului European de Cercetare, Consiliul European de la Lisabona, din martie 2000 a stabilit pentru Comunitate obiectivul de a deveni până în anul 2010 cea mai competitivă și dinamică economie a cunoașterii din lume.

(3) Globalizarea economiei necesită o mai mare mobilitate a cercetătorilor, necesitate recunoscută prin al șaselea Program-cadru al Comunității Europene⁴, atunci când programele sale au fost deschise și mai larg pentru cercetătorii din afara Uniunii Europene.

(4) Numărul cercetătorilor de care Comunitatea va avea nevoie până în 2010 pentru a realiza obiectivul unor investiții de 3 % din PIB în domeniul cercetării, stabilit de Consiliul European de la Barcelona din martie 2002, este estimat la 700 000. Acest obiectiv trebuie îndeplinit printr-o serie de măsuri convergente, cum ar fi sporirea atractivității carierelor în domeniul cercetării pentru tineri, promovarea implicării femeilor în cercetarea științifică, extinderea oportunităților de formare profesională și mobilitate în domeniul cercetării, îmbunătățirea perspectivelor de carieră pentru cercetătorii din Comunitate și deschiderea Comunității pentru resortisanții țărilor terțe care ar putea fi admiși în scopul cercetării.

(5) Prezenta directivă este menită să contribuie la realizarea acestor obiective prin promovarea admisiei și mobilității, în scopul cercetării, a resortisanților țărilor terțe pentru o ședere având o durată de peste trei luni, astfel încât Comunitatea să devină mai atractivă pentru cercetători din întreaga lume și să promoveze poziția sa de centru internațional de cercetare.

¹ Avizul din 12 aprilie 2005 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

² JO C 120, 20.5.2005, p. 60.

³ JO C 71, 22.3.2005, p. 6.

⁴ Decizia nr. 1513/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 privind cel de-al șaselea Program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrative, care contribuie la crearea Spațiului European de Cercetare și la inovare (2002-2006) (JO L 232, 29.8.2002, p. 1), decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 786/2004/CE (JO L 138, 30.4.2004, p. 7).

(6) Punerea în aplicare a prezentei directive nu trebuie să încurajeze un „exod al creierelor” din țările nou apărute sau în curs de dezvoltare. În vederea instituirii unei politici globale în materie de migrație, ar trebui luate, în parteneriat cu țările de origine, măsuri însoțitoare pentru sprijinirea reintegrării cercetătorilor în țările lor de origine și a circulației acestora.

(7) Pentru îndeplinirea obiectivelor procesului de la Lisabona este important, de asemenea, să fie promovată mobilitatea în interiorul Uniunii a cercetătorilor care sunt cetățeni ai UE și în special a cercetătorilor din statele membre care au aderat în 2004 în scopul desfășurării activităților de cercetare științifică.

(8) Având în vedere deschiderea impusă de schimbările intervenite în economia mondială și de necesitatea previzibilă de atingere a țintei de 3 % din PIB în ceea ce privește investițiile în cercetare, cercetătorii din țări terte susceptibili de a beneficia de prezenta directivă ar trebui să fie definiți în linii mari în conformitate cu calificările pe care le posedă și cu proiectul de cercetare pe care intenționează să-l realizeze.

(9) Deoarece efortul necesar pentru atingerea țintei menționate de 3 % privește în mare parte sectorul privat, care trebuie prin urmare să recruteze și mai mulți cercetători în anii următori, organismele de cercetare susceptibile de a beneficia de prezenta directivă aparțin atât sectorului public, cât și celui privat.

(10) Fiecare stat membru ar trebui să asigure punerea la dispoziția publicului, în special pe Internet, a informațiilor cât mai complete, actualizate în mod regulat, cu privire la organismele de cercetare desemnate în conformitate cu prezenta directivă, cu care cercetătorii ar putea încheia un acord de primire, precum și cu privire la condițiile și procedurile de intrare și de ședere pe teritoriul său în scopul desfășurării de activități de cercetare științifică, astfel cum au fost adoptate în conformitate cu prezenta directivă.

(11) Ar trebui să se faciliteze admiterea cercetătorilor prin stabilirea unei proceduri de admitere care să nu depindă de relația lor juridică cu organismul de cercetare gazdă și prin renunțarea la solicitarea unui permis de muncă, pe lângă permisul de ședere. Statele membre ar putea aplica norme similare în cazul resortisanților țărilor terte care solicită admiterea în scopul desfășurării unei activități didactice la o instituție de învățământ superior în conformitate cu legislația sau practicile administrative interne, în contextul unui proiect de cercetare.

(12) Totodată, căile tradiționale de admitere (pentru angajare și stagii profesionale) ar trebui menținute, în special pentru doctoranzi care desfășoară activități de cercetare având statut de student, care ar trebui excluși din sfera de aplicare a prezentei directive și a căror situație este reglementată prin Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admitere a resortisanților țărilor terte pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat.¹

(13) Procedura specială pentru cercetători se bazează pe colaborarea dintre organismele de cercetare și autoritățile competente în probleme de imigrare din statele membre: celor dintâi li se atribuie un rol cheie în procedura de admitere în scopul facilitării și accelerării intrării și șederii cercetătorilor din țări terte în Comunitate, menținându-se în același timp prerogativele statelor membre cu privire la politica de imigrare.

(14) Organismele de cercetare desemnate în prealabil de statele membre ar trebui să poată semna un acord de primire cu un resortisant al unei țări terte în scopul realizării unui proiect de cercetare. Statele membre vor elibera un permis de ședere pe baza acordului de primire dacă sunt îndeplinite condițiile de intrare și de ședere.

(15) Pentru a spori atractivitatea Comunității pentru cercetătorii din țări terte, acestora ar trebui să li se acorde, pe perioada șederii, drepturi sociale și economice egale cu acelea ale resortisanților statului membru gazdă într-un număr de domenii, precum și posibilitatea desfășurării unei activități didactice la instituții de învățământ superior.

¹ JO L 375, 23.12.2004, p. 12.

(16) Prezenta directivă aduce o îmbunătățire foarte importantă în domeniul securității sociale întrucât principiul nediscriminării se aplică direct și persoanelor care vin într-un stat membru direct dintr-o țară terță. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să confere mai multe drepturi decât cele pe care legislația comunitară existentă în domeniul securității sociale le-a acordat deja resortisanților țărilor terțe care prezintă elemente transfrontaliere între statele membre. De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să acorde drepturi în legătură cu situații aflate în afara domeniului de aplicare a legislației comunitare, cum ar fi, de exemplu, cazul membrilor de familie care își au reședința într-o țară terță.

(17) Este important să se promoveze mobilitatea resortisanților țărilor terțe admiși în scopul desfășurării de activități de cercetare științifică ca mijloc de dezvoltare și de consolidare a contactelor și rețelelor între parteneri și de definire a rolului Spațiului European de Cercetare la nivel mondial. Cercetătorii ar trebui să aibă posibilitatea exercitării mobilității în condițiile stabilite de prezenta directivă. Condițiile pentru exercitarea mobilității în conformitate cu prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere normelor care reglementează în prezent recunoașterea valabilității documentelor de călătorie.

(18) O atenție deosebită ar trebui acordată pentru a se facilita și sprijini păstrarea unității membrilor de familie în cazul cercetătorilor, în conformitate cu Recomandarea Consiliului din 12 octombrie 2005 privind facilitarea admisiei resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării de activități de cercetare științifică în Comunitatea Europeană.¹

(19) Pentru a se păstra unitatea familiei și a se permite mobilitatea, membrii de familie ar trebui să aibă posibilitatea de a se alătura cercetătorului într-un alt stat membru în condițiile stabilite de legislația internă a statului membru respectiv, inclusiv obligațiile acestuia care decurg din acorduri bilaterale sau multilaterale.

(20) Titularilor de permise de ședere ar trebui în principiu să li se permită să prezinte o cerere de admisie, rămânând între timp pe teritoriul statului membru respectiv.

(21) Statele membre ar trebui să aibă dreptul de a percepe solicitanților o taxă pentru procesarea cererilor pentru un permis de ședere.

(22) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere în nici un fel aplicării Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe.²

(23) Obiectivele prezentei directive și anume introducerea unei proceduri speciale de admisie și definirea condițiilor de intrare și de ședere aplicabile resortisanților țărilor terțe pentru perioade de ședere mai lungi de trei luni în statele membre în scopul realizării unui proiect de cercetare în conformitate cu un acord de primire încheiat cu un organism de cercetare, nu pot fi realizate într-o manieră suficientă de către statele membre, în special în ceea ce privește asigurarea mobilității între statele membre și, prin urmare, pot fi îndeplinite mai bine la nivel comunitar. În consecință, Comunitatea poate lua măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proportionalității, prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

(24) Statele membre trebuie să aplice dispozițiile prezentei directive fără discriminare pe criterii de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau credință, convingeri politice sau de altă natură, apartenență la o minoritate națională, avere, statut social, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

(25) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

¹ JO L 289, 3.11.2005. p. 26.

² JO L 157, 15.6.2002, p. 1.

(26) În conformitate cu alineatul (34) din Acordul interinstitucional pentru „o mai bună legiferare”, statele membre vor fi încurajate să elaboreze, în interesul propriu și în interesul Comunității, propriile lor tabele care vor ilustra, în măsura posibilităților, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le dea publicității.

(27) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Irlanda a notificat, prin scrisoarea din 1 iulie 2004, dorința sa de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei directive.

(28) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale.

(29) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Scop

Prezenta directivă stabilește condițiile de admisie a cercetătorilor din țări terțe în statele membre pentru o perioadă mai mare de trei luni în scopul realizării unui proiect de cercetare în conformitate cu acordurile de primire încheiate cu organisme de cercetare.

Articolul 2

Definiii

În sensul prezentei directive:

(a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat;

(b) „cercetare” înseamnă o activitate creatoare întreprinsă sistematic în scopul creșterii volumului de cunoștințe, inclusiv cunoștințele despre om, cultură și societate, și a utilizării acestora pentru conceperea unor noi aplicații;

(c) „organism de cercetare” înseamnă un organism public sau privat care desfășoară activități de cercetare și care a fost desemnat în sensul prezentei directive de către un stat membru în conformitate cu legislația sau practica administrativă a acestuia;

(d) „cercetător” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este titular al unei diplome corespunzătoare de absolvire a studiilor superioare, de natură să-i permită accesul la programe de doctorat și care este selectionat de un organism de cercetare pentru realizarea unui proiect de cercetare pentru care este necesară, de regulă, calificarea menționată anterior;

(e) „permis de ședere” înseamnă orice autorizație care conține termenul „cercetător” eliberată de autoritățile unui stat membru și care permite șederea legală pe teritoriul acestuia a unui resortisant dintr-o țară terță, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care solicită admisia pe teritoriul unui stat membru în scopul realizării unui proiect de cercetare.

(2) Prezenta directivă nu se aplică:

(a) resortisanților țărilor terțe care se află într-un stat membru ca solicitanți de protecție internațională sau în cadrul unor programe de protecție temporară;

(b) resortisanților țărilor terțe care solicită șederea într-un stat membru în calitate de studenți, în sensul Directivei 2004/114/CE în scopul de a desfășura activități de cercetare în vederea obținerii titlului de doctor;

(c) resortisanților țărilor terțe a căror expulzare a fost suspendată din motive de fapt sau de drept;

(d) cercetătorilor detașați de un organism de cercetare la un alt organism de cercetare din alt stat membru.

Articolul 4

Dispoziții mai favorabile

(1) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale:

(a) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între Comunitate sau între Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte;

(b) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică.

CAPITOLUL II

ORGANISME DE CERCETARE

Articolul 5

Desemnarea

(1) Orice organism de cercetare care dorește să primească un cercetător în conformitate cu procedura de admisie prevăzută de prezenta directivă trebuie să fie desemnat în prealabil în acest scop de către statul membru respectiv.

(2) Desemnarea organismelor de cercetare se face în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația internă sau practica administrativă a statelor membre. Atât organismele publice, cât și cele private întocmesc cererile de desemnare în conformitate cu procedurile respective și pe baza îndatoririlor statutare sau a obiectivelor lor, după caz, precum și pe baza dovezii că desfășoară activități de cercetare.

Desemnarea unui organism de cercetare se face pentru o perioadă de cel puțin cinci ani. În cazuri excepționale, statele membre pot face desemnarea pentru o perioadă mai scurtă.

(3) Statele membre pot solicita, în conformitate cu legislația internă, un angajament scris al organismului de cercetare în sensul că, în cazul în care un cercetător rămâne în mod ilegal pe teritoriul statului membru în cauză, organismul respectiv răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice pentru șederea și repatrierea cercetătorului respectiv. Răspunderea financiară a organismului de cercetare încetează cel târziu la șase luni după încetarea acordului de primire.

(4) Statele membre pot adopta o dispoziție în sensul că, în termen de două luni de la data expirării acordului de primire respectiv, organismul desemnat trebuie să confirme autorităților competente, desemnate în acest scop de către statele membre, realizarea lucrărilor din cadrul fiecărui proiect de cercetare pentru care a fost încheiat un acord de primire în temeiul articolului 6.

(5) Autoritățile competente din fiecare stat membru publică și actualizează în mod regulat listele organismelor de cercetare desemnate în sensul prezentei directive.

(6) Statele membre pot, printre alte măsuri, să refuze reînnoirea sau să decidă retragerea desemnării unui organism de cercetare care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) sau în cazurile în care desemnarea a fost obținută în mod fraudulos sau un organism de cercetare a semnat în mod fraudulos ori neglijent un acord de primire cu un resortisant al unei țări terțe. În cazul în care desemnarea este refuzată sau retrasă, organismului în cauză îi poate fi interzis să solicite din nou desemnarea pe o perioadă de până la cinci ani de la data publicării deciziei de retragere sau de refuz a reînnoirii.

(7) Statele membre pot stabili, prin legislația lor internă, consecințele retragerii desemnării sau ale refuzului de a reînnoi desemnarea în cazul acordurilor de primire existente, încheiate în conformitate cu articolul 6, precum și consecințele în ceea ce privește permisele de ședere ale cercetătorilor implicați.

Articolul 6

Acordul de primire

(1) Un organism de cercetare care dorește să primească un cercetător semnează un acord de primire cu acesta prin care cercetătorul se angajează să ducă la bun sfârșit proiectul de cercetare, iar organismul de cercetare se angajează să-l primească pe respectivul cercetător în acest scop, fără a aduce atingere articolului 7.

(2) Organismele de cercetare pot semna acorduri de primire numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) proiectul de cercetare a fost acceptat de autoritățile competente ale organismului după examinarea:

(i) scopului și duratei cercetării, precum și a disponibilității resurselor financiare necesare pentru realizarea acesteia;

(ii) calificării profesionale a cercetătorului în lumina obiectivelor cercetării, dovedită cu o copie certificată a calificării sale, în conformitate cu articolul 2 litera (d);

(b) pe perioada șederii, cercetătorul dispune de resurse lunare suficiente pentru a-și acoperi cheltuielile și costul călătoriei de întoarcere, în conformitate cu suma minimă publicată în acest scop de statul membru, fără a face apel la sistemul de asistentă socială al statului membru;

(c) pe perioada șederii cercetătorul dispune de asigurare de boală contra tuturor riscurilor pentru care resortisanții statului membru în cauză sunt asigurați în mod normal;

(d) acordul de primire specifică relația juridică și condițiile de muncă ale cercetătorilor.

(3) După semnarea acordului de primire, organismului de cercetare i se poate solicita, în conformitate cu legislația internă, să furnizeze cercetătorului o declarație individuală privind asumarea răspunderii financiare pentru cheltuieli în sensul articolului 5 alineatul (3).

(4) Acordul de primire încetează în mod automat în cazul în care cercetătorul nu este admis sau în cazul în care relația juridică dintre cercetător și organismul de cercetare încetează.

(5) Organismele de cercetare informează prompt autoritatea desemnată în acest scop de către statele membre despre orice eveniment care poate împiedica punerea în aplicare a acordului de primire.

CAPITOLUL III

ADMISIA CERCETĂTORILOR

Articolul 7

Condiții de admisie

(1) Resortisanții țărilor terțe care solicită admisia în scopul menționat de prezenta directivă:

(a) prezintă un document de călătorie valabil, în conformitate cu legislația internă. Statele membre pot solicita ca perioada de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata permisului de sedere;

(b) prezintă un acord de primire semnat cu un organism de cercetare în conformitate cu articolul 6 alineatul (2);

(c) după caz, prezintă o declarație de răspundere financiară emisă de organismul de cercetare în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) și

(d) nu sunt considerați o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică.

Statele membre verifică îndeplinirea tuturor condițiilor menționate la literele (a), (b), (c) și (d).

(2) Statele membre pot verifica, de asemenea, condițiile pe care se bazează și în care a fost încheiat acordul de primire.

(3) După încheierea cu un rezultat pozitiv a verificărilor menționate la alineatele (1) și (2), cercetătorii sunt admiși pe teritoriul statelor membre pentru executarea acordului de primire.

Articolul 8

Durata permisului de sedere

Statele membre eliberează un permis de sedere pe o perioadă de cel puțin un an și îl reînnoiesc dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 6 și 7. În cazul în care proiectul de cercetare este prevăzut să dureze mai puțin de un an, permisul de sedere este eliberat pentru durata proiectului.

Articolul 9

Membrii de familie

(1) Atunci când un stat membru decide să acorde un permis de sedere membrilor familiei unui cercetător, valabilitatea permisului de sedere al acestora este aceeași cu cea a permisului de sedere eliberat cercetătorului, în măsura în care perioada de valabilitate a documentelor lor de călătorie permite acest lucru. În cazuri justificate corespunzător, durata permisului de sedere al membrilor familiei cercetătorului poate fi scurtată.

(2) Eliberarea permisului de sedere pentru membrii familiei cercetătorului admiși într-un stat membru nu depinde de cerința unei perioade minime de sedere a cercetătorului.

Articolul 10

Retragerea sau refuzul reînnoirii permisului de sedere

(1) Statele membre pot retrage sau refuza să reînnoiască un permis de sedere eliberat în temeiul prezentei directive atunci când acesta a fost obținut în mod fraudulos sau în cazul în care rezultă că titularul acestuia nu a îndeplinit sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare și de sedere prevăzute la articolele 6 și 7 sau că acesta se află acolo în alte scopuri decât cel pentru care a fost autorizată sederea.

(2) Statele membre pot retrage sau refuza să reînnoiască permisul de sedere pe motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică.

CAPITOLUL IV

DREPTURILE CERCETĂTORILOR

Articolul 11

Activitatea didactică

(1) Cercetătorii admiși în temeiul prezentei directive pot desfășura activități didactice în conformitate cu legislația internă.

(2) Statele membre pot stabili un număr maxim de ore sau zile de activitate didactică.

Articolul 12

Egalitatea de tratament

Titularii unui permis de sedere au dreptul la tratament egal cu cel al resortisanților în ceea ce privește:

- (a) recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale în conformitate cu procedurile interne relevante;
- (b) condițiile de muncă, inclusiv remunerarea și concedierea;
- (c) sectoarele securității sociale astfel cum sunt definite de Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, persoanele care desfășoară o activitate independentă și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității¹. Dispozițiile speciale din Anexa la Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și ale Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie² se aplică în mod corespunzător;
- (d) avantajele fiscale;
- (e) accesul la mărfuri și servicii și furnizarea de mărfuri și servicii puse la dispoziția publicului.

Articolul 13

Mobilitatea între statele membre

- (1) Unui resortisant al unei țări terțe care a fost admis ca cercetător în temeiul prezentei directive i se permite să desfășoare o parte din activitatea sa de cercetare în alt stat membru în condițiile prevăzute de prezentul articol.
- (2) În cazul în care sederea cercetătorului în alt stat membru nu depășește o perioadă de trei luni, activitatea de cercetare poate fi desfășurată pe baza acordului de primire încheiat în primul stat membru, cu condiția ca cercetătorul să aibă suficiente resurse în celălalt stat membru și să nu fie considerat o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică în cel de-al doilea stat membru.
- (3) În cazul în care sederea cercetătorului în alt stat membru depășește trei luni, statele membre pot solicita un nou acord de primire pentru desfășurarea activității de cercetare în acel stat membru. În orice caz, condițiile prevăzute la articolele 6 și 7 trebuie să fie îndeplinite în ceea ce privește statul membru în cauză.
- (4) În cazul în care legislația relevantă prevede necesitatea unei vize sau a unui permis de sedere în vederea exercitării mobilității, viza sau permisul respectiv se acordă în timp util într-un interval care nu împiedică desfășurarea activității de cercetare, lăsând în același timp autorităților competente timp suficient pentru prelucrarea cererilor.
- (5) Statele membre nu solicită cercetătorului să părăsească teritoriul lor pentru a depune cereri pentru viză sau permis de sedere.

CAPITOLUL V

PROCEDURĂ DE TRANSPARENȚĂ

Articolul 14

Cererile de admisie

¹ JO L 149, 5.7.1971, p. 2, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 117, 4.5.2005, p. 1).

² JO L 124, 20.5.2003, p. 1.

- (1) Statele membre stabilesc dacă cererile pentru permisul de sedere trebuie să fie depuse de către cercetător sau de către organismul de cercetare în cauză.
- (2) Cererea este luată în considerare și examinată atunci când resortisantul țării terțe se află în afara teritoriului statelor membre în care dorește să fie admis.
- (3) Statele membre pot accepta, în conformitate cu legislația lor internă, o cerere depusă atunci când resortisantul respectiv al unei țări terțe se află deja pe teritoriul lor.
- (4) Statul membru în cauză acordă resortisantului unei țări terțe care a depus o cerere și care îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 6 și 7 toate facilitățile pentru obținerea vizei necesare.

Articolul 15

Garantii procedurale

- (1) Autoritățile competente ale statelor membre adoptă cât mai curând posibil o decizie cu privire la cererea completă și, după caz, asigură proceduri accelerate.
- (2) În cazul în care informațiile furnizate în sprijinul cererii sunt necorespunzătoare, luarea în considerare a cererii poate fi suspendată, iar autoritățile competente informează solicitantul cu privire la orice alte informații care mai sunt necesare.
- (3) Orice decizie de respingere a unei cereri de eliberare a permisului de sedere se comunică resortisantului țării terțe interesat în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația internă aplicabilă. Notificarea menționează posibilele căi de atac pe care le are la dispoziție și termenul în care poate acționa.
- (4) În cazul respingerii unei cereri sau al retragerii unui permis de sedere eliberat în conformitate cu prezenta directivă, persoana în cauză are dreptul la o cale de atac judiciară în fața autorităților statului membru în cauză.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 16

Rapoarte

Periodic, iar pentru prima dată nu mai târziu de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune modificări, după caz.

Articolul 17

Transpunerea

- (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 12 octombrie 2007.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 18

Măsuri tranzitorii

Prin derogare de la dispozițiile stabilite în capitolul III, statele membre nu sunt obligate să elibereze permise în conformitate cu prezenta directivă sub forma unui permis de sedere, pentru o perioadă de maximum doi ani de la data menționată la articolul 17 alineatul (1).

Articolul 19

Zona comună de circulație

Nici un element al prezentei directive nu aduce atingere dreptului Irlandei de a menține regimul Zonei comune de circulație la care se face trimitere în Protocolul cu privire la aplicarea anumitor aspecte ale articolului 14 din Tratatul de instituire a Comunității Europene în cazul Regatului Unit și al Irlandei, anexat de către Tratatul de la Amsterdam la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 21

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptată la Luxemburg, 12 octombrie 2005.

Pentru Consiliu

Președintele

C. CLARKE